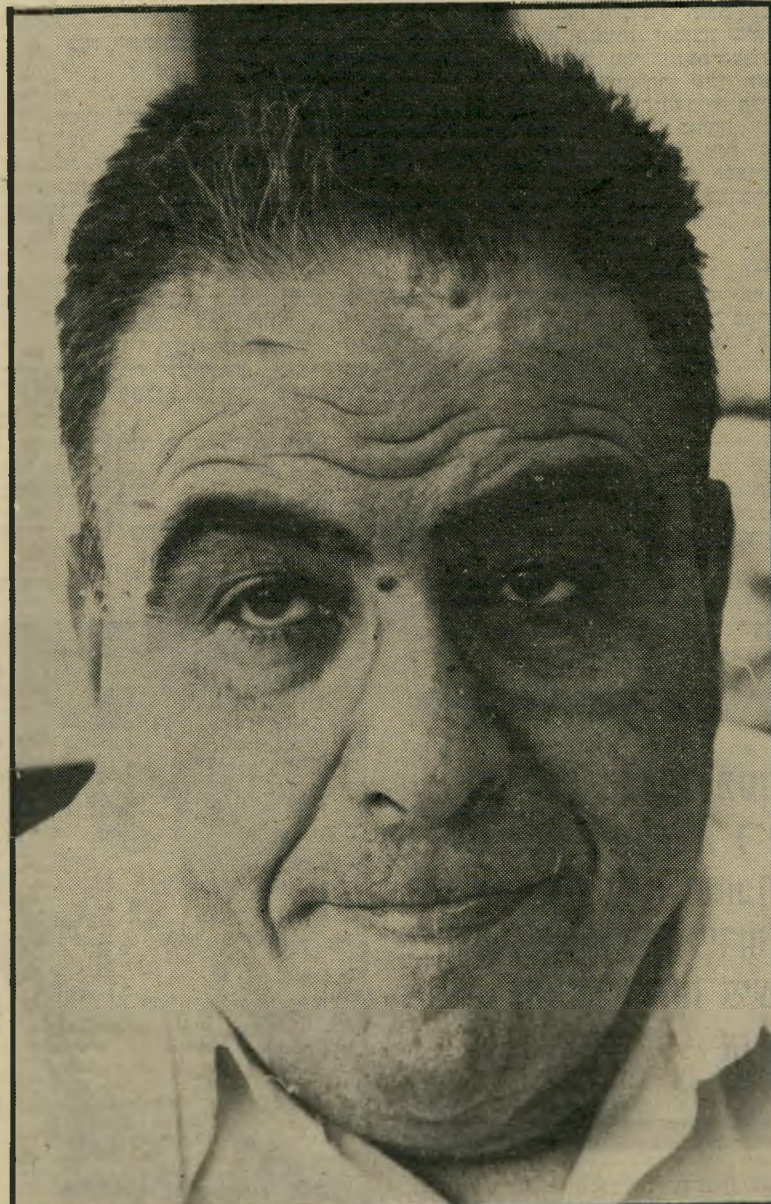

סגן שר־העבודה־והרווחה, אהרון אוזן, מנהיג תמ"י, מספר את האמת על הקמת חבלי־ימית, טוען שהמפונים לא השקיעו מכספים אך אגורה אחת ומבטיח למנוע את הפיצויים

כשאני שומע מוסיקה פילהרמונית בטלוויזיה, אני סוגר את המכשיר. אני נשאר מרותק כשאני שומע את יהודים גאון

שלא יכריחו אותי ללמוד את שלום־עליכם. שילמדו אותי בודגלו ושבזי. העיירה היהודית לא אומרת לי כלום

למה ב.בנק הפולנים? לא נחמנים הזדמנות לספרדים? למה חמישים אתו מחברי הנהלת־הבנק אינם ספרדים?

ריאיינה שרית ישי

אני מכיר את הפיצוי־ימית מהחקופה שעוד לא התיישבו בפיתוח־רביח

אני לא רוצה להחפסוף. אני רוצה שאם־ההכנסה יודיע לי כמה מס שילמו תושבי חבל ימית

אני מכיר את מפוני חבל ימית. לי שלא יספרו מעשיות. מרגיז אותי שהם קוראים לעצמם חלוצים

"אמנע בכל מחיר את הפיצויים לימית!"

נפשו מעורבותו האישית גורמת לו להיות תקיף יותר בעמדותיו נגד דורשי הפיצויים. במילים בוטות הוא תוקף את "מנצי לי השלום", כפי שהוא מכנה אותם, וטוען שהוא יהיה האיש שיבלום את מתן הפיצויים. הוא ולא אחר, מכיוון שהוא בעל קול מכריע בוועדת־הכספים.

משק היו ארבעים קופצים!" גם את תביעותיהם של תושבי העיר ימית הוא אינו מקבל. "כשהלכו לימית," אומר אוזן, "הלכו לעיירת־פיתוח. על־כן מגיעה להם זירה בעיירת־פיתוח ופיצוי בסך מיליונים ספורים. אך בשום פנים ואופן לא פנטהאון ברמת־אביב!" כשהוא מדבר על סחטנותם של תושבי חבלי־ימית הוא ממש מתרחה. הדבר ב־

אוזן, תושב מושב גילת, מסרב לקנות את ה"לוקשים" שמנסים הפיצוי־ימיתים למכור לציבור. הוא מספר על חברו מי מושב מסלול, שמכר את מישקו ב־13 מיליון לירות, לפיצוי־ימית שקיבל 80 מיליון לירות כדי שיעזוב את מישקו ב־חבלי־ימית. אוזן אינו מתרשם ממילים יפות כמו חלוציות. "חלוציות בערבה!" הוא אומר בלהט. "בימית על כל יחידת

סגן־שר־העבודה־והרווחה, אהרון אוזן, יושב במשרדי הפרציה הספרדית שב־תחנה המרכזית בתל־אביב. הוא משמש כנשיא הפרציה. אהרון אוזן היה שר החקלאות בתקופה שבה הוקם חבל ימית. האיש אשר סייע אולי יותר מכל אחד אחר להקמת החבל עומד כעת איתן מול מיתקפת הפיצויים של המתיישבים וטוען: אף לא גרוש מיותר אחד.